

K 7/M 45

120000869096

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

53.
МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
16 – 31.03.2013
РУСЕ, БЪЛГАРИЯ

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

53.
INTERNATIONAL FESTIVAL
16 – 31.03.2013
RUSE, BULGARIA

RUSE MUNICIPALITY
MINISTRY OF CULTURE

$$\begin{array}{r} 42 \overline{) 7} \\ \underline{m 45} \end{array}$$

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

53. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ **МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ**

Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 16 – 31 март 2013

Виена среща Париж

ПАТРИК ГАЛОА флейта
МАРИЯ ПРИНЦ пиано

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000869096

27.03 сряда, 19 ч.

Доходно здание, зала *Европа*

448363

ОБЕДИНЕНА
БЪЛГАРСКА
БАНКА
NBG Group

Инвестбанк|АД

Програма

.I.

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ

(1756-1791)

Соната за цигулка и пиано KV 376, фа мажор (1781)

Обработка за флейта – Патрик Галоа

Allegro

Andante

Rondeau, allegretto grazioso

ЛУДВИГ ВАН БЕТОВЕН

(1770-1827)

Вариации оп. 105 (1818)

Вариации оп. 107 (1818)

ФРАНЦ ШУБЕРТ

(1797-1828)

Gute Nacht, оп. 89

Das Fischermädchen (1828)

Ständchen, оп. post 135

Обработка за флейта – Теобалд Бьом

.II.

ФИЛИП ГОБЕР

(1879-1941)

Соната за флейта и пиано №2 (1924)

Pastorale: A l'aise, mais sans lenteur

Andante

Asser vif

ОЛИВИЕ МЕСИЕН

(1908-1992)

Le merle noir

ФРАНСИС ПУЛЕНК

(1899-1963)

Соната за флейта и пиано

1956-1957

Allegro malinconico

Cantilena

Presto giocoso

Виена среща Париж

Музика за флейта и пиано от два музикални мега-полиса...

Виена и Париж – два града толкова различни по атмосфера един от друг, но еднакво важни за развитието на класическата музика през различни периоди на нейната история!

Изпълнителите тази вечер са представители на тези две музикални традиции – изтъкнатият френски флейтист Патрик Галоа и аз, Мария Принц, свързала последните 30 години от живота си с Виена.

В края на 18. и началото на 19. век музикалният живот във Виена достига първия си апогей с композиторите на Виенската класика. В Париж това се случва на прага между 19. и 20. век и продължава до наши дни.

Виенската част на нашата програма е изградена от произведения, които не са в оригинал за флейта (сонатата на Моцарт е за цигулка, песните на Шуберт за глас), а във вариациите на Бетовен флейтата е аккомпаниращ инструмент, прибавен по желание на издателя – *ad libitum*.

Сонатата за цигулка и пиано KV 376 от В. А. Моцарт в аранжимент на Патрик Галоа за флейта и пиано е една от четирите сонати от нашия нов диск, записан във Виена през юни 2012 и издаден от *Наксос* през февруари 2013.

Моцарт е написал 6 оригинални сонати за флейта и пиано по време на концертно турне в Лондон на 8-годишна възраст (KV 10-15), посветени на кралица Виктория. Патрик Галоа аранжира за флейта и пиано цигулковите сонати от много по-късен период, придавайки на тези добре известни пиеси нови аспекти, приближавайки ги към оперното начало, което латентно винаги е налице в мелодиката на Моцарт. В интерпретацията на орнаментите, фразировката и артикулацията се придържахме към възможно автентични източници (като методиките на Леополд Моцарт и Франсоа Девиен), които насочват към свободна импровизационна трактовка, с цел интензивна характеристика, жива и цветиста интерпретация.

Вариациите на Л. Ван Бетховен оп. 105 и оп. 107 по народни мотиви от различни европейски страни са били поръчани от шотландския фолклорист и издател на народна музика Джордж Томпсън. В писмо от декември 1817 той пише на композитора, че очаква от него

вариациите да бъдат достъпни и леки, така че дамите от обществото да могат да ги свирят и да им се радват. Силата на Бетовен е във вариационната форма. Неслучайно 40 от неговите опуси са вариации, а още толкова са вариационни части в сонати, симфонии и концерти. Но писането на *лесни* вариации не го интересува. Партията на пианото и тук е по-сложна отколкото се очаква, но Бетовен поне изпълнява молбата на поръчителя да прибави проста, но чаровна флейтова партия, акомпаниращ *глас ad libitum*.

Първата част ще завърши с **песните на Франц Шуберт**, видяни през очите на Теобалд Бьом, прочут флейтист, преподавател и композитор. Той усъвършенства конструкцията на концертната флейта и патентова пръстовка, известна под името *Бьом система*.

Теобалд Бьом създава 37 оригинални композиции и 54 обработки, следвайки модата на своето време. Написаната от него музика обхваща 2 500 страници!

През 1870 Бьом обработва 6 песни на Шуберт за флейта и пиано – избраните от нас *Gute Nacht*, *Das Fischermädchen* и *Ständchen*, както и *Der Lindenbaum*, *Das Meer* и *Die Taubenpost*. За интерпретацията на тези пиеси е, разбира се, много важно да имаме предвид оригиналните песни на Шуберт и техният текст, но да не забравяме, че както при клавирните транскрипции на Лист, така и при Теобалд Бьом пиесите са мислени за флейта и черпят вдъхновение от възможностите на инструмента.

След паузата ще се пренесем във вълшебния свят на френската музика, със специфично флейтови пиеси, които дават възможност за изява на всички качества на този инструмент.

Представяме ви Филип Гобер – водещ френски флейтист и композитор на своето време с неговата Соната №2, Оливие Месиен (чието хоби е орнитологията), използващ флейтата като най-подходящ инструмент за имитация на птичи гласове с пиесата *Le merle noir* и накрая – една от най-известните Сонати за флейта и пиано от Франсис Пуленк.

Филип Гобер е един от авторитетните френски музиканти от периода между двете световни войни. От 1919 той заема трите най-важни позиции в музикалния живот на Париж – професор по флейта в Парижката консерватория, флейтист в оркестъра на операта и диригент на *Société des Concerts*. Автор е на 14 произ-

ведения за флейта и пиано и въпреки че музикалният му език не може да бъде характеризиран като новаторски, той се опира на иновативните елементи в музиката на Цезар Франк, Дебюси и Равел. Значението на Гобер за френската флейтова школа може да се сравни със значението на Бьом за немската. Гобер е учителят на Марсел Моис, Марсел Моис е учителят на бащата на Жан-Пиер Рампал – Жозеф Рампал, а Жан-Пиер Рампал е професорът, при който е учил Патрик Галоа. Каква по-директна връзка между Гобер и Галоа!

Страстният интерес на **Оливие Месиен** към гласовете на птиците и неговата дълбока религиозност са основните извори на музикалното му вдъхновение. Той пътешества в далечни страни, за да документира песнопението на екзотични птици.

Птицата, портретирана в *Le merle noir*, не е екзотична, а широко разпространената в Европа кос.

Богати флейтови каденци и диалози между флейтата и пианото, нотирани прецизно, но звучащи като импровизация, създават у слушателя перфектната илюзия за чуруликаща птица.

Сонатата за флейта и пиано от **Франсис Пуленк** е едно от най-често изпълняваните произведения от този репертоар. Написана е в Кан между декември 1956 и март 1957 по поръчка на фондация *Кулидж* и посветена на американската пианистка и меценатка на камерна музика Елизабет Кулидж. Пуленк решава от самото начало, че би искал първият изпълнител да бъде Жан-Пиер Рампал и дори му се обажда по телефона, за да го извести, че работи върху соната за флейта. Първото изпълнение е през юни 1957 на музикалния фестивал в Страсбург, а първото изпълнение в САЩ е на 14 февруари 1958 в *Кулидж Аудиториум* в Библиотеката на Конгреса. Сонатата на Пуленк е посрещната с ентузиазъм от публиката още при първото изпълнение и е любима пиеса на слушателите и до днес.

Патрик Галоа прави изключителна международна кариера като солист и диригент. От 17-годишен учи в Парижката консерватория при Жан-Пиер Рампал, а на 21 години е назначен като първи флейтист в Националния оркестър на Франция, чийто музикален директор е Лорин Маазел. Свири с такива легендарни диригенти като Л. Бърнстейн, С. Озава, П. Булез, К. Бьом, О. Йохум, С. Челибидаке. През 1984 Галоа загърбва ан-

гажиментите си в оркестъра, за да се фокусира върху соловата си кариера.

Като солист Патрик Галоа свири редовно и записва с такива дириженти като Сър Невил Маринър, Лорин Маазел, Антал Дорати, Лейф Сегерстам, участва и в камерни формации с Юри Башмет, Наталия Гутман, Петер Шрайер, Йорг Демус, квартет *Линдзи*, по-рано с Жан-Пиер Рампал и Лили Ласкин.

Получава покани от цяла Европа и Азия, като участва и в големи международни фестивали, сред които *The Proms* и *City of London*, фестивалът в Поиенка, *Printemps des Arts* в Монте Карло. Работи с Филхармоничния оркестър на Монте Карло, Камерния оркестър на Лозана, Симфоничния оркестър на Орегон, Националния оркестър на Белгия, Филхармоничния оркестър на Хелзинки, *Симфония Варсовия*, Симфоничния оркестър на Датското радио, Кьолнския камерен оркестър, Камерния оркестър *Орфей* и др. В Театър *Шанз-Елизе* в Париж работи с Фабио Бионди. Редовно прави турнета в Германия, Япония и Израел и ръководи майсторски класове в престижната Академия *Киджана* в Сиена и Центъра за изкуства *Банф* в Канада.

12 години след създаването на свой собствен оркестър в Париж – *L'Academie de Paris*, Патрик Галоа развива диригентска кариера, която го отвежда до Япония, Финландия, Швеция, Италия, Калифорния, Португалия, Израел, Румъния, България и Франция.

През 2003 е назначен за музикален директор на *Sinfonia Finlanda Jyväskylä*. Оттогава прави турнета с оркестъра във Франция (2003), Полша и Япония (2004), Франция и Испания (2005/06), Германия и Япония (2006/07). Галоа и оркестърът записват за *Naxos* две симфонии на Гуно и първите две програми от серията със симфонии на Хајдн.

Притежава изключително разнообразен репертоар с подчертан вкус към съвременната музика. Прави световни премиери на много концерти, сред които са и Вторият концерт за флейта от Ерик Тангай (1994) и Флейтовият концерт на Салинен (1995). Изпълнява редовно концерти от Раутаваара и Пендерецки под диригентството на автора със *Симфония Варсовия*, Камерния оркестър на Лозана, Филхармонията на Щутгарт и Японската филхармония.

Много нови произведения са посветени и изпълнени за първи път от Патрик Галоа, сред които се нареждат концертите на Кристоф Маратка (1997), Марсел Ланговски (1998), Емил Табаков (Концерт за 2 флейти в София 2003), Филип Херсант в Хага (2005/06), Ян

Сандстрьом (2004), Роко Абате в Италия (2005). Карен Танака и Кели-Мери Мърфи пишат също концерт за флейта и чело, посветен на Патрик Галоа и Шона Ролстън и записан за Френското радио и СВС Канада през 2004. Същата година двойният концерт за флейта и чело на Рон Роуер има своята премиера във Финландия, а флейтовия концерт на Х. Л. Кампана П. Галоа изпълнява в Аржентина през сезон 2005/06.

Родената в София **Мария Принц** е дъщеря на големия български композитор и диригент Константин Илиев, който оказва силно влияние върху нейното изграждане. Завършва Висшето училище за музика Ханс Айслер – Берлин през 1980 в класа на проф. Рудолф Дункел. Специализира при Йорг Демус във Виена (1981) и Ивон Лефевър в Париж (1982). Педагогическата си дейност започва в Цюрих (1982), а от 1987 е преподавател в Университета за музика във Виена. Изнася концерти в Германия, Австрия, Швейцария, Франция, Италия, Белгия, Израел, Япония, САЩ. Води майсторски класове в Залцбург, Япония, САЩ.

Особено впечатляващи са участията ѝ в *Pacific Music Festival* – Сапоро (Япония) с инструменталисти от Виенска филхармония (2005 и 2008), концертите ѝ на фестивала в Залцбург като солист на Виенска филхармония, под диригентството на Рикардо Мути, както и концертите под диригентството на Сър Невил Маринър и дебютът ѝ в *Carnegie Hall* в Ню Йорк, последван от ежегодни рецитали в тази престижна зала.

За сезона 2012/13 са планирани рецитали с Патрик Галоа в *Карнеги хол* (Ню Йорк), *Purcell Room* (Лондон) и на фестивалите *Зимни музикални вечери* в Пазарджик, *Мартенски музикални дни* в Русе и на фестивала за камерна музика в Добрич.

През февруари *Наксос* издаде нейния най-нов диск със сонати от В. А. Моцарт в сътрудничество с флейтиста Патрик Галоа.

Мария Принц има записи на концерти за пиано и оркестър от Хайдн и Моцарт (*Гега Ню* GD 233), песни от Пучини със знаменитото българско сопрано Красимира Стоянова (GD 300), Сонати за кларинет и пиано от Брамс с Алфред Принц (*Фонтек*) и др.

Програмата подготвиха

Мария Принц

Мария Дуканова

